

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Soranerbladet

NR. 10 OKTOBER 1971 56. ÅRGANG

Fot.: Hagen Hasselbalch

MÅNEDSSKRIFT FOR SORANSK SAMFUND

SPAREKASSEN

sks

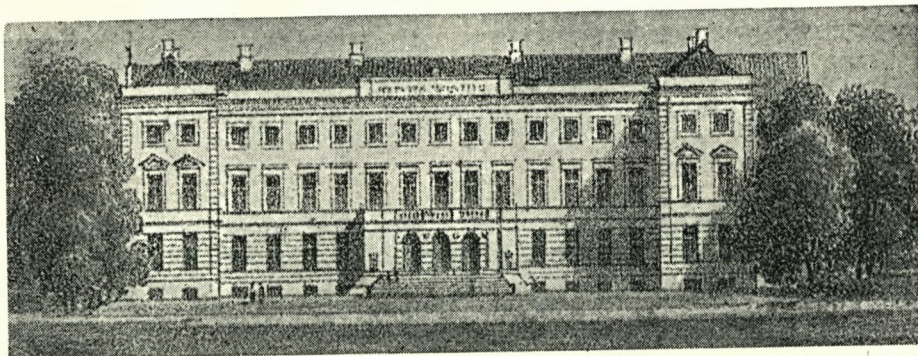
København-Sjælland

Mere end 250 afdelinger i København og på Sjælland

**Mere øl.
Mere smag.
Mere stemning.**

Academia Sorana

efter gammelt stik

SORANER-BLADET

OKTOBER

56. ÅRGANG

NUMMER 10

Om Adolph Stender og hans Sorø-bøger

Af Jonas Bruun

Den 30. juni 1946, altså i år for 25 år siden, døde en soraner, hvis liv og gerning i overordentlig grad havde været præget af Sorø, som han huskede det fra sin skoletid, og det vil atter sige først og fremmest skolen, livet med kammeraterne, skovene og søen. Adolph Schouby Stender hed han, og han var født i 1876. Hans fader ejede landejendommen »Ditlevshøj«, der lå – og stadig ligger – lidt syd for Ringsted. I eftersommeren 1889 kom Adolph Stender på Sorø, Sorø Akademis lærde Skole og Opdragelsesanstalt, som skolen dengang benævntes, og han var elev på skolen i fire år indtil 1893, hvor han dimitteredes med den såkaldte Fjerde Klasses Eksamen. Det var vist nok faderens død og familiens flytning fra »Ditlevshøj«, der var årsagen til, at drengen forlod Sorø inden studentereksamen, som han iøvrigt senere tog andetsteds.

Adolph Stender blev cand. jur. i 1902 og virkede senere som fuldmægtig i Københavns Byret, men i 1924, altså inden han var fyldt 50 år, tog han sin afsked på grund af svagt helbred. De sidste ca. 10 år af sit liv boede han i Sorø, hvor han døde 70 år gammel.

Det ydre livsforløb var, som man vil se, meget stilfærdigt, næsten med et lidt vemodigt præg. Meget tyder på, at tanken på barndomshjemmet hele livet igennem betød meget for Adolph Stender. Det var naturligvis her i første række barndomsårene på »Ditlevshøj« og forældrene tanken gjaldt, men Adolph Stender følte, at også Sorø og skolen dér havde været hans hjem. Den dybe taknemmelighed, han følte overfor dette sted, omsatte han i en ganske omfattende skribentvirksomhed. Han skrev en drengbog »Frisk mod«, der kom i 1906, altså da Adolph Stender var blot 30 år gammel. Den fulgtes af tre yderligere: »Skolekammerater« i 1910, »Drenge er drenge« i 1916 og »Målet nået« i 1917. I disse fire bøger følger man to drenge,

der begynder kostskoletilværelsen i 1. klasse og sammen følges ad, indtil de forlader skolen efter 4. klasse. Det er altså ganske som Adolph Stenders egen Sorø-tilværelse, og han har da også uden tvivl beskrevet sig selv i den ene af de to drenge, en venlig, lidt veg dreng, der bestandig længes hjem til gården, der ligger ikke så langt borte bag de store skove. Den anden dreng kommer fra København, hvor hans fader er embedsmand. Denne dreng er en ypperlig sportsmand og placerer sig straks i denne egenskab. Omkring disse to venner grupperer der sig et broget galleri af kammerater, indbyrdes så forskellige som skoledrenge nu engang er det.

Styrken ved Adolph Stenders bøger er efter min opfattelse den jævne og naturlige fortælle måde. Her moraliseres eller dramatiseres ikke, men der berettes, måske lidt omstændeligt, men levende og godt karakteriserende om stort og småt, således at billedet af kostskoledrengens tilværelse træder frem på en måde, der sandsynligvis meget godt svarer til den oplevede virkelighed. I den første bog er hovedbegivenheden iøvrigt, at en løve ved et marked i byen slipper ud af teltet, og jagten på løven, som drengene deltager i, er ypperlig beskrevet med både spænding og liv.

I bøgerne er stedet og skolen aldrig nævnt ved navn, og dog er det udenfor enhver tvivl, at det er Sorø og skolen dér, der er den scene, hvor begivenhederne udspilles. Naturligvis hviler bøgernes beretninger på Adolph Stenders erindringer fra sin egen skoletid. Holder man bøgernes handlinger og mennesker lidt op i lyset, er der adskilligt, som kan identificeres.

En meget fremtrædende rolle i bøgernes handlingsforløb spiller soldaterkorpset. Det er ikke så underligt, for det kom til eksistens året før Adolph Stender kom til Sorø, og begejstringen over soldaterkorpset og de ture, som gjordes med det, har været levende i Adolph Stenders skoletid. Vi må huske, at vi er tilbage i en tid, hvor mulighederne for underholdning og afveksling i kostskoledrengens tilværelse var væsentlig mindre, end det senere blev tilfældet. Spejderbevægelsen var endnu ikke kommet til verden. Det er ganske naturligt, at der således var et behov for en organiseret form for fritidsunderholdning. Adolph Stender beretter om korpsets stiftelse, og at ideen kom fra drengene selv. Et eftersyn af beretningerne om soldaterkorpsets historie viser, at Stender det sidste år, han gik på skolen, beklædte en post som sergent i korpset. Tilladelsen til korpsets oprettelse blev givet af rektor, og det er her rektor Blichert, der er tale om. Han optræder iøvrigt ikke ofte i bøgernes beretninger, men når det sker som en velvillig og venlig rektor. Den lærer, der indtager hovedpladsen i bøgerne, og som blandt andet er den egentlige leder af drengenes soldaterkorps, er adjunkt Lauring, et let gennemskueligt pseudonym for den daværende adjunkt Lauritzen, som mange gamle soranere endnu vil huske. Det er sikkert retfærdigt af Stender, således at fremhæve adjunkt Lauritzen. Hans interesse for drengenes tilværelse, også udenfor den egentlige skoletid, var altid stor, og det var således ham, der tog initiativet til, at elever på skolen i begyndelsen af dette århundrede blev spejdere og ulveunger,

hvis de da selv havde lyst. Ved verdensjamboreen i 1924 vakte lektor Lauritzen ikke ringe opsigt ved at deltage som Danmarks og muligt Verdens ældste aktive spejder.

Medens mange gamle soranere husker lektor Lauriten, er det nok færre, der ved, at den kendte idrætsmand, oberstløjtnant Holger Nielsen, der navnlig interesserede sig for svømning og livredning, i nogle år var knyttet til skolen i Sorø som gymnastikassistent. Det var netop i de år, hvor Stender gik på skolen, og en af bøgerne er da også forbeholdt Holger Nielsen som hovedperson. Han tegnes som den ganske vist strenge og krævende, men retfærdige gymnastiklærer med øgenavnet »Om-igen«, hvilket ikke kræver yderligere forklaring.

Om selve undervisningen og hele den side af kostskolelivet, fortælles der ikke særlig meget i bøgerne. Det er fritiden og livet med kammeraterne, der har hovedinteressen. Denne vægtfordeling stemmer sikkert også med de faktiske forhold, set med Sorø-drengens øjne.

Det er, som om man fra gamle soraneres side ikke rigtig nogensinde har fået sagt Adolph Stender tilstrækkeligt tak for den gave til det soranske fællesskab, som hans bøger var. At det er således, er ikke helt unaturligt. Bøgerne henvendte sig nu engang ikke først og fremmest til gamle soranere, men til drenge, og da vel mest til sådanne, som ikke vidste synderligt om Sorø eller kostskoler, men blot læste bøgerne for disses beretningers og spændings skyld. Dertil kommer, at hovedparten af bøgerne udkom på et tidspunkt, hvor Soranerbladet endnu ikke eksisterede, og

en omtale deri var derfor simpelthen ikke mulig, da de første bøger kom.

Det er derfor kun ret og rimeligt, at der med baggrund i 25-året for Adolph Stenders død mindes om disse gode bøgers betydning. Det er min opfattelse, at denne betydning slet ikke var ud-tømt med, at de var underholdningsliteratur for drenge. Selv om sådan noget jo aldrig helt kan bevises, tror jeg, at mangan en dreng i den første fjerdedel af dette århundrede ved læsning af disse bøger fik grundlagt sin lyst til at komme på kostskole, og det vil i mange tilfælde sige på Sorø. For mit eget vedkommende føler jeg mig så temmelig sikker på, at det var læsningen af disse bøger, der var grundlaget for, at jeg begyndte at plage mine forældre om at måtte komme på Sorø. Jeg har således selv god grund til med taknemmelighed at tænke på Adolph Stender og hans bøger, og det er det, jeg har forsøgt her.

Jonas Bruun

Generationskløft på Chr. IV's tid

En af grundene til, at det første adelsakademi blev oprettet i Sorø 1623, var som bekendt ønsket om, at de unge junkere ikke skulle rejse alt for tidligt til udlandet. Det var for det første dyrt og for det andet moralsk betænkeligt. Det kunne, som det hedder i dagsordenen for et rigsrådsmøde i Odense 1620, føre til penningspilde og ungdommens største korruption. Det ville derfor være godt at oprette en adelsskole, hvor de unge mennesker kunne få den første uddannelse i sprog og ridderlige øvelser og vel også kunne modnes, inden de blev sendt på den stadigvæk nødvendige store rejse.

Desværre hjalp et Sorø-ophold ikke

altid. Herom vidner det følgende brev fra Hans Skade til Rolsøgaard på Mols. Det er skrevet til hans søn Niels, der var kommet i Sorø Skole 1633, men som i 1636 opholdt sig i Leiden i Holland, hvor han skal have siddet i gælds-fængsel. Som man kan tænke sig, er faderen ikke særlig begejstret.

Hilsen med Gud

Kære Niels Skade! Din Skrivelse haver jeg bekommen den 14. November, hvorudi jeg erfarer, som og tilform kender dine Skælms Stycken, forbandede Cor eller og bøffelske Gerninger imod din bedagede Moders og mit Raad. Du est som den forlorne Søn, der gjorde sin Fader alle Tide imod, saa Gud give, at Pestelence slo din Hals i to, for stor Hjerte Sorrig du haver gjort os arme Folk. I den Stund man kunde have spurdt, at du forholdt dig som en brav Cavallier under din Herres Compagnie, saa har du indlogieret dig til Leyden og ladet dig som en stor Monsieur tractere paa fyrstelig Viis, og tænker ikke at blive hos din Herre i Marken, dèr lære at gøre en god Schlachtordning og føre dit Folk imod Fienden. Det (?) giver Ære og Reputation og ikke at ligge til Leyden i Holland og fylde din skælmiske Vom med Viin og tysk Øl og dandse ved Tællelys. Sid nu der saa længe til du lugter, og Fanden fører dig derfra, for stor Hjerte Sorrig du gør os gammel Folk. Jeg haver vel sat i Aar paa din elemenske Skælm baade i Klæder og rede Penge meer end 100 Rdl., som er dette Aars Indkomst. Din Bøffel skal tænke, at vi ikke haver uden en halv Snes Bønder, og dem kan man ikke flaa Huden af for din elemenske Skælms Skyld, at fylde dig med, saa Gud slaa

din Skabhals til Døde! Jeg og din Moder haver raadet dig gode Raad, men du haver dem ikke mere agtet, end om en Hund kunde gøee af dig.

Betænk, Tølper, Esel, Bärenheiter, kan jeg skikke dig til Leyden at dominere, og du kommer dog en moxen Tølper hjem igen? Lov saa, du Flegel, at du ligger Ære ind igen for den store Spot dig overgaaer. Se, din Skylhals, til Canreler og andre flere store Herrer, de fik ikke uden 200 Rd., der de rejste udenlands, men de forholdt dennem som ærlige, fattige Soldater, vare deres egen Navne ei bekendte og bade undertiden om et Styck tørt Brød. Din Skabhals, gør du ligesaa, saa vil Gud hjælpe dig, og vær ikke din Navn bekendt, men lad dig kalde Niels Rasmussen, Peder Nielsen eller Ole Pedersen, saa gjorde Hartvig Kaas og flere andre Cavalliers. Naar du igen som en Cavallier kommer hjem, så du vel din rette Reputation igen. En ærlig fattig Soldat holdes i Agt og Ære, men en lumpen Hund, Dominerer, Fyldevom, Svirebroder, Skyllehals, som du est, foragtes hos forstandigt Folk. Mit Hoved kan ej længer taale at skrive din forbandede Krop til. Vil du nu enten rejse ad Ostindien eller Vestindien, gør du hvilket Fanden du vilt. Ser du der til enten du bliver Ritmeister, Figtmeister, Dandsemeister, Kedelflikker, Hestemanger, Børstenbinder, Skoflikker, Sønider eller Rakker, gør det og far Fanden i Vold!

Gud befalet af Roelsegaard den 26. December 1636.

Hans Skade

P.S. Skrivt du Hans Sølfrensen Noorhus, din Faktor til og ei til mig, din Dromedarius.

Soransk Samfunds jydsk afdeling

indbyder til

HOLBERGFEST

fredag d. 3. december 1971

Vi mødes – helst med damer – på hotel KONGENS EGE i Randers kl. 19.00 i smoking eller mørkt tøj. Der vil blive serveret middag ifølge de bedste traditioner: Suppe, steg og kage. Vin til middagen er inkluderet i prisen.

Årets HOLBERG-taler er OLE WARTHØE-HANSEN (S 1934).

Festen fortsætter med dans.

Pris for deltagelse er 75,- kr. pro persona, for juniorer (de sidste 8 år-gange) kr. 50,- pro persona, idet der dog for juniorernes ledsagere betales 75,- kr.

Tilmeldelse kan kun ske ved indsendelse af beløbet i check eller på giro 437 85 til ERIK SANDERS, Tange, 8850 Bjerringbro senest fredag d. 26. november. Husk at angive afgangsåret fra skolen, og om De kommer alene eller med ledsager.

På festudvalgets vegne

ERIK SANDERS

Tlf. (06) 65 85 85

Efterskrift

Måske vil man efter at have læst denne strøm af ukvemsord spørge sig selv, om det ikke er løgn. Kan en fader have skrevet sådan til sin søn ved juletid 1636?

Hertil skal bemærkes: brevet findes ikke i original, men i en afskrift i rigsarkivet fra 18. århundrede. Det har været trykt flere gange; bl. a. af arkivar Thiset i tidsskriftet *Museum* (1896 II. s. 180). Han er mest tilbøjelig til at tro på ægtheden, fordi brevet m.h.t. personnavne, stedfæstelse og kronologi er fuldt

historisk korrekt. Herom kan man læse i *Danmarks Adelsårbog* 1915, s. 492–93, hvor det også oplyses, at samme Niels Skade 1642 blev landsforvist fra Danmark, fordi han havde aflagt mened i en giftblandersag. Afdøde rigsarkivar Svend Aakjær har brugt brevet i *Frem* (Bd. A. 2, s. 542) som eksempel på dansk sprog i 17. århundrede, og endelig citeres Hans Skades mistrøstige ord om gårdens tilstand og sin egen fattigdom uden forbehold i *Danske Slotte og Herregårde*, bd. 14 (2. udg. 1967).

Når så gode kilder og så kyndige folk

bekræfter ægtheden, må vi andre vel også have lov til at tro på den. Og skulle det engang vise sig, at brevet alligevel er opdigtet, så må man i hvert fald kunne sige som allerede Thiset: se non è vero è ben trovato. Hvis det ikke er sandt, så er det godt fundet på.

L. B.

Soranerfrokosten på Grand Cafe den 7. okt. 1971

(du ved ad sideindgangen i Lille Kongensgade, kl. 12.15).

Det var en rar og hyggelig frokost, hvor vi snakkede på kryds og tværs overfor hinanden, men gad vide hvad de tre unge egentlig tænkte; nu må *Bodil Wille Møller* (66), vort bestyrelsesmedlem, vel efterhånden være hærdet, men *Howhy* (58) og *Brammer* (55) har måske fået indtryk af nogle sære logebrødre, med afsyngelse af rituelle sange – sågar stående – og ditto skåler, ledsaget af præsentation og andet mærkeligt. Jeg tror, at disse »loge-ceremonier« nok kunne virke afskrækkende på vore unge kammerater; men jeg vil understrege, at nok kan vi synes sære, men vi er rare.

Men kunne der ikke troppe nogle flere op af de unge og yngre årgange, så jeg ikke med mine 48 år skal optræde som Benjamin, hvad jeg vitterlig har gjort nogle gange. Iøvrigt mener jeg – at den slags ritualer tjener til at cementere sammenhold og skabe just en særlig stemning.

Men ellers var vi – efterhånden – 19 gamle soranere fra 1902–66. Formanden Jonas Bruun bød velkommen – det manglede nu osse bare –, og udtrykte en særlig velkomst til *Hebo*, der endelig efter mere end et halvt års fravær atter kunne anså tone og takt til vor Sorø-

sang. I anden omgang – d.v.s. mellem silden og entrecote'en – glædede formanden sig over en soraner af en usædvanlig og menneskelig støbning, som også andre kunne anerkede; en af vore kammerater, *Hans Ussing* (1929) – dr. phil. & med. & scient. (uha!) – havde just denne torsdag bekommet Alfred Benzon-prisen på 50.000 kr. Ussing har alle dage besiddet den videnskabelige nyfigenhed, der bl. a. fik ham til at stille spørgsmålet »hvorfor er frøskind elektriske«, en problemstilling der faktisk har bibragt ham verdensberømmelse blandt fagfæller. Da Ussing er født i Sorø, søn af lektor, dr. phil. Henrik Ussing (»Baf«), kan vi roligt lade noget af æren gå tilbage på Sorø. Dette fulgtes op af *Mackeprang* ('13), som havde boet i Molbechs hus og derfor kendte Ussing fra de spædeste år. Desuden mindedes han sine jævnaldrende, Henrik Bentzon og Stubbe Teglbjærg, som begge døde her i september måned.

Saxtorph tog en linie op fra nogle af Bruuns ord, om Sorø i oktober, og mindedes Holten-Bechtolsheim, ikke fra timerne, men fra de ture han cyklede med sine klasser, til Tystrup sø og langdysserne i Broby Vesterskov, til Trelleborg og i en pinseferie til Sønderjylland, hvor han – grækeren »Peleiden« – gav en introduktion til morænedannelser, arkæologi, vikingetid og grænseproblemer, som virkelig blev en oplevelse; samtidig med at han cyklede os 17-års knægte sønder og sammen på disse ture.

Erting (1917) bragte en hilsen fra Grüner i den sædvanlige hjertelige kammeratlige tone. *Krog-Meyer* (1909) bad de »velkendte, sløve, dovne og uforstående« soranere om at vågne op og reagere på Kann Rasmussens efterlysninger af soranere fra forrige århundrede, så han kan få hjælp til det store arbejde, han er ved at gennemføre, der har betydning og interesse også udover det specifikt soranske.

Næste frokost er torsdag den 4. november 1971 kl. 12.15. N. Sx.

Noget reaktionære reflexioner

– over sorøske og soranske lokaliteter behørigt kommenteret og forsynet med noter af Paul Rantzau (R 1937).

Jeg veed et Sted, som jeg har elsket længe . . .

»Med den megen Tale om Soranerens Kærlighed til Sorø forholder det sig jo sommetider saaledes, at den især kommer frem, naar man ikke er der: naar man forlængst har vendt Sorø Ryggen og kun fejrer et Gensyn nu og da –« (1) – *Olriks* beske bemærkning svider i sjælen: hvornår var du forresten i Sorø sidst? elsker du stadig dette sted over alle steder? hvad er det egentlig for et sted du elsker? er det et privat soransk »drømme-sted«? eller er det den bestemte sorøske og soranske lokalitet der – som så mange andre – langsomt men sikkert undergår forandringer? »Gamle Soranere er nogle sære Væsener. Medens de selv tumler om i den store Verden og lader haant om alle Traditioner og Leveregler, forlanger de, at Sorø, naar de en enkelt Gang bevæger sig derned, skal staa akkurat som da de forlod det« (2). Ja, selvfølgelig! På det pinligste piqueres enhver gammel-soraner ved synet af de mindste forandringer i de dyrebare lokaliteter! Naturligvis må man mobilisere en kraftig reaktion overfor den utilbørlige og fortløbende aktion der under navn av »naturlig udvikling« (av somme sogar benævnt »fremskridt«!) på skammeligt vis skalter og valter med vort »Sted«! Alle gammel-soranere har da indlysende krav på at stedet *konserves* og det netop i dén stand hvorudi enhver erindrer sig alt: fra Sorø i mere almen og sorøsk betydning: sø, skov og by, til

(1) 1929, 60–: „Sommer Ferie i Sorø“ af H. G. Olrik.

(2) 1920,9: „Et par Ord fra Sorø“ af p.t.

Sorø i soransk betydning: alt på den »rigtige« side av Klosterporten!

Gammel-soraneren har det i virkeligheden frygteligt: hans* forhold til Sorø er ambivalent, hans sind er tvedelt, for han husker udmærket, at hans øjne som akademist var vidt åbne for kritik, ja, stundom var han på randen av det oprørske! Men alt for ofte slatner han og forfalder til almindeligt gustent overlæg eller laden stå til. Den naturlige tilstand – reaktionen overfor alt det konservative og traditionsbundne på stedet – lever imidlertid videre hos visse hårdkogte gammel-soranere der ligefrem indtar en så reaktionær holdning, at den nærmer sig den *revolutionære* i forsøget på at gøre dette elskede sted skønnere og bedre, bestandigt genopstandende i nyt lys!

Men hvad er så »det konservative og traditionsbundne«? hvad er »det soranske«? Rektor *Sigurd Højby* karakteriserede det så fortræffeligt i sin tale til dimittenderne ved transllokationen den 21. juni 1956 (3): ». . . en atmosfære, som er mere end bygninger, lærere og elever – en atmosfære, som næsten umærkelig øver sin stærke indflydelse på de elever, som er modtagelige . . . det ret ubestemmelige område, som vi i almindelighed kalder traditionen . . . vel nærmest en stemning, som har rod i stedets historie, stedets natur og omgivelser og skolens virksomhed.« I opdragelsen ligger – sa Højby – oplæringen til »medansvar og forpligtelse« . . . to dyder der gør sig stærkt gældende i gammel-soranerens traditionsballast og som ikke mindst kommer til udtryk i hans forhold til Sorø og alt hvad soransk er.

En rundgang på *Stedet* – sammen-

* pronominet *han* er ej valgt i diskriminerende øjemed! For at undgå *han/hun* eller rettere *hun/han* (damerne først – hvilket imidlertid indebærer en diskrimination av mændene), og da *den* ikke kan bruges om en soraner, har jeg valgt *han*: hansoranerne er i flertal (endnu), så avgørelsen turde være fuldt ud demokratisk.

(3) 1956, 61–: „Tradition og opdragelse“ af rektor Sigurd Højby.

holdt med hvad flittige og skarptseende gammel-soranere har skrevet i Soraner-Bladet og andetsteds – gir et overvældende indtryk av den soranske problematik: enhver ændring føles av gammel-soraneren som et indgreb i hans timeste følelsesliv – *en mindernes verden* hvis fysiske kulisser ikke må ændres, thi også *de* ». . . er dog et lønligt kildespring.

(fortsættes i næste nr.)

Ekskursion til Roskilde m. v.

Torsdag den 9. september var 3. g'ere med rektor og to lærere på den traditionelle efterårsekskursion til Nordsjælland, afsluttende med besøg hos dir. Kann Rasmussen på Møllehøjgård.

Turen gik først til Risø, hvor dr. Klaus Singer og civiling. F. Vinther fortalte om nye metoder til imprægnering af træ. Træet imprægneres med monomere, og ved ioniserende stråling polymeriseres, således at træets porer efter behandlingen er fyldt af et plastic. Vi så derfor også Risøs anlæg for ioniserende bestråling. På dette anlæg har man tidligere udviklet sterilisering af medicinske apparater ved hjælp af stråling, og vi så nogle af de produkter, som Risø har steriliseret kommercielt på denne måde, engangs-injektionssprøjter, blodiltning apparater til brug ved lungeoperationer etc.

Så gik turen tilbage til Roskilde, til Vikingeskibsmuseet. Der har været et samarbejde mellem dette museum og Risø, idet man har søgt nye imprægneringsmetoder til præparering af det træ, som man tog op fra havbunden ved Skuldelev, og som man nu i et imponerende puslespil stykker sammen til de berømte vikingskibe. Civiling. Crumlin-Pedersen viste rundt og fortalte levende om stedet, arbejdet og

problemerne i forbindelse med dette store arkæologiske projekt.

Om eftermiddagen var vi inviteret til Møllehøjgård hos Kann Rasmussen. Vejret artede sig særdeles nydeligt – det gør det efter sigende altid ved denne lejlighed –, og det blev til et hyggeligt inden- og udendørs samvær på dette dejlige sted. Parken med over 600 forskellige træer og buske forevistes af Kann Rasmussen, der som bekendt har en imponerende viden om denne del af botanikken.

Det var en hyggelig tur for 3. x og y, rektor Østergård og frue, lektor St. Rasmussen og undertegnede, og vi siger tak til Kann Rasmussen og frue for deres gæstfrihed. *Hemming Andersen*

Danmarkshistoriens blå bog (1971)

KRAK har udsendt en Danmarkshistoriens Blå Bog med korte biografier over 1680 afdøde danske mænd og kvinder fra Ansgar til vor tid. Der står i indledningen til værket, at de udvalgte »indsats er hævet over diskussion«; men at man dog ved udvælgelsen har måttet udøve et skøn.

Biografiernes form og indhold følger ret nøje den norm, som er angivet i den årlige Blå Bog, der som bekendt blev grundlagt i 1910 af soraneren Ove Krak (S 1881). Både han og hans fader, udgiveren af vejviseren m. v., er optaget i Danmarkshistoriens Blå Bog.

En hurtig gennemgang af bogen viser, at der er optaget ca. 70 soranere fra tidsrummet efter 1822, det år den nuværende skole blev oprettet. Ca. 560 af de i bogen omtalte er født før 1805, det år den ældste soraner fra tiden efter 1822 blev født. Af de resterende 1120 er altså ca. hver sekstende soraner.

For at give en idé om det skøn, redaktionen har udøvet ved udvælgelsen, skal

her nævnes de udvalgte soranere fra dette århundrede:

havbiolog, dr. phil. Anton F. Bruun (S 1920),

professor, dr. phil., rigsantikvar Johannes Brøndsted (S 1909).

departementschef Einar Cohn (S 1903),

redaktør Leif B. Hendil (S 1918),

kunstmaler Victor Haagen-Müller (S 1913),

professor, dr. phil. Jørgen Jørgensen (S 1912),

forfatter Hans Kirk (S 1916),

professor, dr. phil., nationalmuseumsdirektør Poul Nørlund (S 1906),

professor, dr. phil. Ragnar Spärck (S 1914).

Af skolens afdøde lærere, der har undervist i dette århundrede, er kun nævnt lektor, dr. phil. Henrik Ussing og sognepræst, dr. theol. C. F. Krarup.

Soranere vil muligvis komme til et andet skøn; men husk, hvis du begynder at tænke over det, at det kun er afdøde, der er optaget i bogen. Det gør overvejelserne lettere og siger jo umiddelbart, hvorfor du ikke selv er kommet med!

A. Kann Rasmussen

40 år efter

(Billede side 130).

En fyldig repræsentation for studenterholdet 1931 mødtes 2. oktober i Sorø og fik en fin dag ud af det. Deltagerne var Christen Banke, Christian Bruhn, Niels Bøttger, Søren Gammelgaard, Gunner Harboe, Inger Harsberg (født Simonsen), Eyvind Jacobsen, Alfred Jensen, Laurits Jørgensen, Søren Langkjær, Erik Lind, Niels Lynge Madsen, Hans Mortensen, Ebbe Nybroe, Jørgen Rasmussen, Torben Refn, Hans Rømer, Ejnar Sneskov, Søren Stausholm, Frode Worm-Leonhard, Knud van Wylich-Muxoll og Peter Waagstein.

Efter besøg og rundgang på akademiet var der om aftenen middag på Postgården, hvor rektor Arne Østergaard, og lektorerne Balslev, Marcus Pedersen og Nordahl Svendsen – alle med fruer – var holdets gæster. Middagen fik et meget hyggeligt forløb med taler (Marcus var overordentlig morsom) og med oplæsning af breve fra kammerater, der ikke kunne deltage. Klokken blev 3, før man holdt op at udveksle minder.

Under besøget på akademiet holdt Nordahl fysiktime med holdet. Den var sådan, at også ikke-matematikerne blev ganske optaget af den. En klassiker sagde bagefter – og fik en kammerats tilslutning til karakteristikken – at det var en forelæsning båret af ånd og vid.

Under fysiktimen tog Sven Gerner Andersen (R 1945) billedet, som ses på modstående side. Nordahl har netop med et vinkelspejl og Harboes hjælp fået en genstand til at blive til mange og holdet nyder nu en Harboe-pilsner. Tre af deltagerne er desværre faldet ud af billedet.

Dødsfald

Fhv. plantagebestyrer Ernst Frederiksen

* 18. november 1895 – † 28. august 1971

»Ven« er et meget misbrugt ord i dag, men min mand og jeg havde i Ernst Frederiksen en ven i ordets ægte og smukkeste betydning.

Han hjalp min mand i næsten tyve år. De var gamle klassekammerater fra Sorø; og netop da min mand havde været uheldig med et par assistenter, kom Ernst Frederiksen hjem fra Østen for at blive i Danmark. De blev enige om, at han rent midlertidigt skulle hjælpe, indtil han havde fundet sig en skov, som han selv kunne eje og passe. Men – der havde jo været krig, og skovene var forhuggede og ødelagte – han fandt aldrig

den skov, han havde drømt om. Derfor blev han på Hørsholm Skovdistrikt til uvurderlig lykke for min mand og, jeg tror sikkert, også for Ernst. Han var dygtig og meget pligtopfyldende – de supplerede hinanden på den smukkeste måde.

Også jeg havde kendt Ernst Frederiksen længe, da han kom – men det vidste han ikke.

Jeg havde nemlig lært husholdning i hans forældres hjem. Ernst var i Østen på det tidspunkt, og hver uge kom der brev fra ham nærmest som en slags dagbog. Om aftenen når den gamle skovrider sad i sin gyngestol, og hyggen bredte sig i stuen, sagde han: »Vil De tage Ernsts sidste brev og læse det for os«. Og jeg gjorde det så gerne, det var de skønneste breve fra en søn i det fjerne, lysende af kærlighed til sine forældre – men, tillige fulde af spænding – han var jo jæger, og hans liv i Østen stærkt præget af jagtoplevelser.

Det var forøvrigt derfor, at han klarede 28 år i Østen uden at blive påvirket endsige ødelagt af hverken trope-sygdomme eller spiritus. Spændende jagtoplevelser var det, som jeg, der selv var lidt jagttosset, nød tilfulde!

Hver hverdag i de mange år, Ernst Frederiksen var på distriktet, spiste han sin medbragte, meget beskedne frokostmad hos os, til stadig glæde for os og vore skiftende forstelever. Han kunne fortælle!

Hvad er et fuldendt menneske? – *han* var en af dem, der kom det nærmest!

Karen Gram

Fru Karen Gram er enke efter kgl. skovrider Alfred Gram (S 1915), der døde i 1967 (se SB 1967:149).

Ernst Frederiksen tog realeksamen fra Sorø Akademis Skole 1914. Han var søn af skovrider på Lystrup ved Fakse Alfred Frederiksen og Monica Holst.

To brødre er også soranere: toldforvalter Carl Erik Holst Frederiksen (R

1910), der døde i juni i år (se SB 1971:86) og godsejer Svend Holst Frederiksen (R 1915).

Om Ernst Frederiksens karriere kan henvises til Soraner Biografien 1901–1960. Han virkede på gummi- og kokosplantager i Malaysia 1919–46.

Jeg har kun truffet Ernst Frederiksen nogle gange i Malaysia omkring 1930 og igen herhjemme for nogle år siden; men hans fine egenskaber som menneske og jæger, som fru Gram så udmærket fremhæver, har jeg hørt omtale mange gange. Foruden som storvildtsjæger var han særlig beundret som duejæger både i Østen og herhjemme.

A. Kann Rasmussen

TO KAMMERATER

Den 1. oktober. – Det er meget på en uge, to kammerater fra skoleårene gik bort. Først Henrik Bentzon og derefter stubbe, – C. V. Stubbe Teglbjærg, begge kunstnere indenfor hver sin disciplin.

C. V. Stubbe Teglbjærg

* 14. maj 1894 – † 29. sept. 1971

Stubbe har stået mig nær livet igennem – i perioder, som det må være. Han var altid parat med et godt råd eller en historie. – Han var født på Fyn, men fra de unge år knyttet til Sorø hvor faderen, tidligere lærer Hans Teglbjærg, var ansat på godskontoret og samtidig bestred et virke som handelsskoleforstander. – Det var i 1910 Carl Vilhelm Stubbe Teglbjærg fik realeksamen fra Akademiets skole, og to år senere begyndte han på Landbohøjskolen et studium til dyrlæge, mens han samtidig tegnede. Det sidste var hans store interesse fra barneårene. Trangen til kunstnerisk udfoldelse blev dog for stærk. I 1917 opgav han det veterinære studium for helt at hellige sig den grafiske kunst. Han var autodidakt. – Det var kunsthandleren Hans Frandsen på Gammeltorv i København, der

gav ham mulighed for den første kontakt med et større publikum. Samme år den 23-årige Stubbe havde opgivet en fremtid som dyrlæge, udsendte kunsthandleren hans første syv raderinger, blade overvejende med motiver fra Sorø-egnen, hvor det dengang frie land omkring Tuel sø var en foretrukket motivkreds. Tre dage efter var alle blade solgt og successen blev forfulgt. Fra de følgende år er en lang række fine arbejder, en lyrisk betonet landskabskunst der har sit klare forbillede i Johan Thomas Lundbyes arbejder, dog med en klar personlig opfattelse af motivet. Det er linien der er det bærende i Stubbe Teglbjærchs grafik.

Frem i årene bevarede Stubbe en aldrig svigtende kærlighed til Sorø og det midtsjællandske landskab, men den blev i hans arbejder mere diffus. I størstedelen af sine manddomsarbejder har han hentet sine motiver fra Jylland, fra Mols hvor han om sommeren boede i sit hus i landsbyen Fuglsø.

Selv om Stubbe som mange »sortkunstnere« nærede en uheldig kærlighed til farven, blev det dog i grafikken hans livs arbejde kom til at ligge. På dette område blev han kendt og værdsat ikke blot herhjemme men også i udlandet, hvor han har deltaget i en lang række udstillinger – i Tyskland, England, Frankrig og U.S.A. Han er repræsenteret, foruden på Kobberstiksamlingen i København og flere provinsmuseer, på British Museum, London, på Bibliotheque Nationale, Luxembourg museet og Jeu de Paume i Paris.

Henrik Bentzon

* 5. maj 1895 † – 28. sept. 1971

– Og Henrik Bentzon, en kaptajnssøn fra Bergen, fødebyen hvor Henrik – i en skolekomedie spillede sit livs første rolle som – Tordenskjold.

»En uregerlig knægt var han«, det er hans egne ord, hvorfor han blev sendt

til Danmark – til Sorø, hvor han blev student i 1913. – Jeg mindes ham vel bedst fra studieårene i København. Fra 1915–20 spillede han en af sine første store roller – i fem år var han juridisk studerende uden at eje en juridisk bog. Men han sagde ja til livet. Han var den strålende, altid oplagte kammerat i en ung og meget festende kreds, af hvilken de fleste nu er borte og vel fester videre i deres elysium. Engang holdt de til i kvarteret omkring Toldbodvej, hvor H. B. boede, og på det gamle Frederiks Hospital hvor der dengang i en af pavillonerne var en pension for studerende. – Endelig var der Studenterforeningen, hvor Henrik Bentzon på initiativ af Svend Methling kom til at spille Løjtnant v. Buddinge i »Genboerne«.

Fra 1921–23 frekventerede Bentzon Det kgl. Teaters elevskole med så ringe succes, at han for alvor begyndte på juræen. Han tog 1. del, men så blev det heller ikke til mere. Han ville emigrere og søgte ansættelse i det beredne canadiske politi. – Men en dame kom i vejen. Betty Nansen kaldte på ham, og under den store skuespillerindes vejledning udfoldede Bentzons talent sig, det man ikke kunne få øje for på Det kgl. Teaters elevskole. Hans debutrolle på Betty Nansen-teatret var som Ejler Løvborg i »Hedda Gabler«. Januar 1924. Året efter fulgte hans strålende samspil med Betty Nansen som moderen og han som Oswald i »Gengangere«. Henrik Bentzons position som sin generations store karakterskuespiller var slået fast.

Frem i tiden til 1942 – kun afbrudt af en enkelt sæson (1934) – spillede Bentzon på Betty Nansen-teatret en lang række betydelige roller, i hvilke han i de første år samtidig viste sine evner for samspillet vanskelige kunst. – Herefter fulgte år som skuespiller og instruktør ved Folketeatret, og som direktør for Frederiksberg Teater. Fra 1956–59 skuespiller ved Det kgl. Teater, og fra 1959–66 knyttet til Det ny Teater.

Blandt Bentzons mange roller – foruden de allerede nævnte – har været Nils Lykke i »Fru Inger til Östråt«, Leicester i »Marie Stuart«, dr. Gadarin i »Pas på malingen«, Sir Peter i »Bagtalsens skole« og titelrollerne i »Amfityron«, »En idealist« og »Cæsar og Cleopatra«. Henrik Bentzon dækkede i alle roller, lige så rigtig i millionærens rolle som i vagabondantrækket. Han var den ustyrlige gentleman i dansk teater og uden for scenen: en galant verdensmand – et friluftsmenneske og god jagtkammerat når han om efteråret, sammen med hunden »Bellman« gæstede sine mange venner rundt om i landet.

Henrik Bentzon glemte aldrig kammerater og venner fra de unge år.

Ernst Mentze

Runde novemberdage og soranske noter

Soransk Samfund lykønsker følgende kammerater, der har rund fødselsdag i november:

1. Æresmedlem af Soransk Samfund, civilingeniør *Edv. Lyngbeck* (f. 1886), Bülowsvej 24 B, 1870 København V.
1. *Hans Jacob Dahl* (f. 1911), Amager Boulevard 127, 2300 København S.
5. Forskningschef, cand. pharm. *Carl Ulrik Morgils* (f. 1921), Risbyholmsvej 23, 2700 Brønshøj.
9. Hoteldirektør *Torben Kjærsgaard* (f. 1901), Huntington Hotel, 752 South Main Street, Los Angeles, California, U.S.A.
10. Direktør *Aage Moth* (f. 1921), Sejerskovvej 1, 5260 Hjallese.
11. Direktør *Knud Jensen* (f. 1901), Solvænget 26, 2800 Lyngby.
13. Æresmedlem af Soransk Samfund, fhv. skovdirektør *Poul Lorenzen* (f. 1886), Sundsgaarden, 5772 Kværndrup.
13. Forlagsdirektør, generalkonsul *Sven Nielsen* (f. 1901), 15, Quai Voltaire, Paris VII, Frankrig.
14. Professor, dr. phil. *Christian Elling* (f. 1901), Kristianiagade 22, 2100 København Ø.
15. Indendørsarkitekt *Mogens Harder* (f. 1921), Furesøbakken 5, Bistrup, 3460 Birkerød.
20. Kontorchef *Einar Irgens-Hansen* (f. 1891), Klaregade 23, 5000 Odense.
20. Jernbaneingeniør *Tage Schrader* (f. 1911), c/o F.C.A.B. Casillas S-T, Antofagasta, Chile.
20. Administrationschef *Alf Hagedorn Brandt* (f. 1911), Møllevangen 10, 3000 Helsingør.
22. Poliitiassistent *Erling Arnfind Müller* (f. 1911), Saltværksvej 85, 2770 Kastrup.
27. Overbetjent i Rigspolitiet *Jens Christensen* (f. 1921), Ruskær 47, 2610 Rødovre.
28. Professor, dr. phil. *Arthur Arnholtz* (f. 1901), Sophus Schandorphsvej 1 A, 2800 Lyngby.
29. Oberstløjtnant *Poul Kisbye* (f. 1896), Bruunshåb, 8800 Viborg.
29. Skibsreder, generalkonsul *Preben Harhoff* (f. 1911), Olaf Poulsensvej 12, 2920 Charlottenlund.
30. Læge *Hermann Pedersen* (f. 1911), Rikkeminde, 5250 Fruens Bøge.

Rektor *Johannes Jørgensen*, der var gymnastikassistent ved Sorø Akademis Skole 1921–24, adjunkt sammesteds 1927 og lektor 1943–47, derefter rektor ved Ribe Kathedralskole 1947–57 og ved Efterslægtsselskabets Skole 1957–69 (se iøvrigt Soraner-Biografier 1901–1960, 1:32) fylder 70 år 2. november 1971. Da flere af hans gamle elever fra de 23 år, han har virket ved vor skole, sikkert har lyst til at sende ham en hilsen, skal vi oplyse, at adressen er: Ryetsvej 25, 9900 Frederikshavn. Soransk Samfund sender også sin hilsen og lykønskning.

*

Når dette nummer af Soranerbladet læses, har årsfesten efter planen forlængst været holdt. Dagen var 16. okto-

ber og festtaleren var Mogens Koktved-gard (S 1952). Soranerbladets redaktion sluttede mange dage før den 16. og kan altså i dette nummer kun med disse li-nier notere, at nu er Soransk Samfunds største 1971-begivenhed overstået – og forhåbentlig og sandsynligvis lykkelig overstået.

*

Jørgen Mossin (S 1948) er udnævnt til chef for Håndværkerbankens Amager-afdeling.

*

Blandt de nyvalgte folketingsmedlem-mer er to soranere, nemlig den konser-vative Flemming Jensen (R 1945) og fol-kesocialisten Jens Maigaard (1957).

*

Hans Andersen (S 1951) har overtaget posten som Jyllandspostens kulturre-daktør efter Jens Kruuse.

*

Kurator E. A. Koch fratræder til nyt-år som Københavns Universitets kura-tor, men fortsætter som leder af admi-nistrationen af aktiverne under Sorø Akademis Stiftelse. Aktiverne er efter samstemmende oplysninger i Dagbla-det og Sjællands Tidende 50 millioner kr., hvoraf 10 millioner kr. er værdipa-pirer, mens resten er skove og bygnin-ger.

*

Sorø Akademis skove er fra 1. okto-ber flyttet fra undervisningsministeriet til landbrugsministeriet og samtidig har man opløst den administrative overbyg-ning, der hed »overinspektionen for Sorø Akademis skove« og inkorporeret akademiets skove direkte i statsskov-bruget.

*

Sorø kirke vil i løbet af et halvt års tid blive brandsikret, efter at brand-kommissionen i Sorø har stillet en ræk-ke krav overfor kirkeadministrationen.

Spørgsmålet er taget op efter bran-den i Roskilde Domkirke. Forslagene går i følge Dagbladet ud på, at der sæt-tes en brandsikker skillevæg, der deler loftrummet over kirken i to. Desuden

skal der føres stigrør op til loftet. Det er rør, der kan tilsluttes brandhane på jorden, således at brændvæsenet uden at skulle lægge slanger op til loftet, kan få vand på i løbet af et øjeblik og til-slutte slanger til stigrøret på loftet. I selve tårnet vil der blive installeret et sprinkleranlæg.

*

I KIRKEHISTORISKE SAMLINGER 1971 (Gads Forlag) har *Knud Banning* (S 1943) skrevet en ikonografisk analyse af de mange nordiske kalkmalerier, der fremstiller ærkeenglen Michael som »sjælevejer« og dermed belyst doms- og dommedagsmotivet i senmiddelalderens religiøsitet.

*

I Soranerbladet skal det ikke gå upå-agtet hen, at museumsinspektør, dr. phil. Povl Eller har erhvervet sin doktorgrad ved en afhandling med titlen »Kongelige Portrætmalere i Danmark 1630–82«. I bogen behandles Karel van Mander og *Abraham Wuchters* og den sidstnævnte har jo for Soranere den særlige inter-esse, at han virkede som tegnelærer ved det første ridderlige Akademi (1623–65). Bedst kendt af Soranerne er vel hans altertavle i Sorø Kirke, men ifølge sa-gens natur er Povl Eller mere interesse-ret i Wuchters malerier af kongefamil-ien. Den soranske del af Wuchters liv er fremdraget af kilderne indtil mindste detalje, og flere passager er rene genre-billeder af livet i Sorø som det formede sig ved Christian d. IV's ridderlige Aka-demi.

*

Med overtagelse til 1. januar 1972 har keramikeren Bjørn Wiinblad købt »Pals-hus Stentøj« i Sengeløse af billedhug-geren og keramikeren Per Linnemann-Schmidt, Fuglager, Sorø. Wiinblad vil i Sengeløse kunne foretage den udvidelse af produktionen, som efterspørgslen af hans keramiske arbejder betinger, mens Per Linnemann-Schmidt kan få opfyldt et ønske om igen at komme til at model-lere, skriver Dagbladet.

Heiberg-selskabet blev den 16. september stiftet med det formål at fremme oplysende virksomhed om guldalderens Heiberg-familie, altså både ægteparret Johanne Luise og Johan Ludvig Heiberg og Thomasine Gyllembourg og Peter Andreas Heiberg – foruden kredsen om den. Til formand valgtes direktør C. C. Hoffgaard (r. 17) og til bestyrelsen provst Harald Sandbæk, professor Hakon Stangerup, skuespillerinden Lily Weiding, bibliotekar Kirsten Kiørboe, forfatteren Virtus Schade og fru Karen Neiiendam fra Teatermuseet.

Der blev ved stiftelsesmødet så stor tilslutning til selskabet, at over et halvt hundrede af de tilstedeværende meldte sig som medlemmer. Senere er tallet kommet op på over 80. Man kunne derfor straks og uden omsvøb gå over til at afholde en stiftende generalforsamling. Heiberg-selskabets sekretariat har til huse i Brøstes Gård, Overgaden oven Vandet 10.

*

Atletik:

Atletikholdet fra Sorø Akademi blev den 25. september nr. 2 ved landsstævnet på Århus Stadion. 12 gymnasieskoler var repræsenteret ved finalestævnet. Sammen med fem andre skoler deltog Sorø i gruppe 3 B, der indledte med kuglestød. Sorø blev vinder af gruppen med tre stød på 12,01, 10,23 og 9,79 meter. Længdespring gav Sorø en 5. plads med syv points. Også i spydkast blev Sorø nr. 5 med kast på 38,83, 37,83 og 36,23 meter. I 80 meter løbet fik Sorø 10 points (anden plads). I højdespring blev der en 4. plads. I stafetløb kappedes Sorø og Herlufsholm; sidstnævnte sejrede.

*

I forbindelse med Peter Budtz-Jørgensen har Bjarne Bangsgaard Laursen (s. '65) udsendt et lærebogssystem »Lær dansk«, et begynderkursus for udlændinge. Det er en bearbejdelse af et tilsvarende svensk arbejde. Det består af Tekstbog, Øvebog (engangsbog), Ordli-

ster på flere sprog, Lærerens bog samt AV-materialer. Det er beregnet på udlændinge af alle kategorier. Teksterne i Tekstbogen tilsigter at give et centralt ordforråd; de giver tilsammen en belysning af de miljøer og situationer, en udlænding i Danmark kan komme ud for, og anskueliggøres af en mængde oplysende illustrationer. Et såre nyttigt arbejde.

*

»Mennesket og Sproget« hedder en nylig udkommen bog af filosofiprofessoren i Århus, Justus Hartnack (s. 30).

Menneskets sprog og tænkning kan ikke forstås rent naturvidenskabeligt, d.v.s. rent fysiologisk og biologisk, men kun ved hjælp af »eksistenskategorier«, f. eks. »handling, intention, frihed og ansvar«, hedder det. Og det fastslås af en anmelder, at bogen indeholder mange interessante analyser og betegner et vendepunkt i den århusianske filosofis udvikling.

*

Som omtalt i forrige nummer (s. 120) har sølvsmed K. Holst Andersen (s. 54) haft en fin udstilling af skulpturer i sølv, messing og vert-de-gris (en gammel japansk teknik). I et interview i »Berl. Tid.« den 3. oktober, fremhæver kunstneren natur, organiske former, som japanernes væsentligste inspirationskilde. Dette, mener han, kan vi lære noget af. Videre betoner han, at man næppe noget andet sted i verden kan få en så bevidst æstetisk opdragelse som i Japan. Og i al kunst var sansen for materialet det primære. Alt dette har Holst Andersen lært i Japan; »men de ting, jeg laver, de er mine egne!«

*

Den 2. oktober rejste lektor Svend Ranvig (s. 35), Sorø Akademis skole, til Sorø's svenske venskabsby Skara, for i 14 dage at virke som rejselektor ved gymnasiet i Skara. Sv. Ranvig skal undervise i dansk og kultur.

I samme periode fik Sorø Akademis skole en svensk rejselektor, Carl Axel Wengström.

Professor, dr. phil. & dr. med. & scient. *Hans H. Ussing* (s. 29) fik den 7. oktober ved en æresforelæsning på Rigshospitalet tildelt Alfred Benzon-prisen på 50.000 kr. Den gives som belønning for en banebrydende indsats inden for biofysik og fysiologi.

*

Soranere kan gøre sig berømte på flere måder, og det er jo ikke fordi, det følgende er noget at prale af, men når Jyllands Posten i bladet den 29. september gør »TUBORG«-røveren Frank Mouritzen til tidligere elev på Sorø Akademi, må vi jo standse op. En nøje gennemgang af det udmærkede værk *Soraner-Biografier 1901-1960* nævner ikke bemeldte person og det må vist stå åbent, om han virkelig har gået på skolen. Hvis der er nogen, der har gået i klasse med ham og kan verificere rygten, bedes han melde sig til *Sanders* (tlf. (06) 65 85 85).

*

SIC nr. 1, september 1971 (udgivet af elever på Sorø Akademis Skole), meddeler:

Der er blevet oprettet elevråd på skolen. Som nogle måske husker, var der sidste år et samarbejdsudvalg, men elevråd har der ikke været siden 1969. Lige efter sommerferien valgtes i alle klasser en klasserepræsentant. Blandt disse blev der efter nogle møder valgt tre til samarbejdsudvalget, som nu ser således ud: Lars Chrisitan Aagerup 3. s, Maria Lindquist 2. ksa, Carsten Leerbeck 3. r.a., Studielektor Lind, adj. Christoffersen, lektor Stevns Hansen samt rektor Østergaard.

Efter nogle møder nedsatte klasserepræsentanterne sig som fungerende elevråd med Lars Christian Aagerup som formand.

*

Den 7. oktober var der vellykket orgelindvielse i Alsted kirke. Der var koncert med Chorus Soranus, med Knud

Dagbladets billede af Kim Sverre Hansen ved orglet i Alsted kirke.

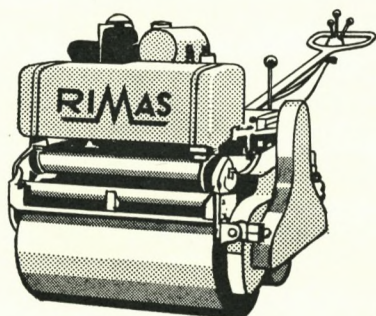
Vad og naturligvis kirkens egen organist, den 16-årige Kim Sverre Hansen, der er elev i 2. G.

Adresseændringer bedes meddelt til
SORANSK SAMFUND: Kassereren
Civilingeniør S. Kamman
Tobaksvejen 10
2860 Søborg
Tlf. (01) 69 11 44
Postgiro 1710

SORANERBLADET: Redaktion
Otto Fog-Petersen
Carl Plougsvej 27
3460 Birkerød
Tlf. 81 51 80

SORANERBLADET: Ekspedition
Direktør N. E. Løgstrup
»Skovhavehøj«
3500 Værløse
Tlf. (01) 48 33 22

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri

Entreprenørmateriel

RIMAS

*Ringsted Jernstøberi & Maskinfabrik A/S
4100 Ringsted . Telf. (03) 61 18 48*

ORLA NIELSEN

(03) 63 02 58

Byens førende forretning i
Akademibeklædning

BANKEN
for Sorø og Omegn

FILIAL AF
PRIVATBANKEN
I KJØBENHAVN A/S

MERKUR A/S

HERMODSGADE 24
ÆGIR 8888

*Kaffe og The
en gros*

Soraner-biografier 1901—60

Biografierne kan, efter skriftlig bestilling og så længe oplag haves, købes hos kassereren til følgende priser excl. porto og emballage:

Det *samlede værk* indbundet i et bind, kr. 150,-

Uindbundne *hæfter* af årgangene henholdsvis 1901–10, 1911–20, 1921–30, 1931–40, 1941–50, 1951–60 samt familieoversigten kr. 25,- pr. hæfte.

Soransk Samfund

kassereren civilingeniør S. Kamman
Tobaksvejen 10 . 2860 Søborg